

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

Jeg ønsker ingen politistat, men terrorismen må bekæmpes effektivt. Det er ganske enkelt demokratiets fremtid, som står på spil, og derfor støtter jeg forslaget til lov om samfundets nødværge mod livsødelæggende terrorisme.

Wilhjelm (VS):

Det er da lykkeligvis sådan endnu, at det ikke er nødvendigt at tage en stor debat om hr. Glistrups forslag, og at det kunne stå med de ting, vi sagde ved første behandling. Jeg skal ikke bryde dette mønster undtagen for én kort bemærkning, som direkte er affødt af første behandling.

Så vidt jeg husker, havde jeg en enkelt rosende bemærkning om hr. Glistrups forslag ved første behandling, nemlig den, at man ikke, som det så tit sker nu om dage, brugte terrorismebegrebet i flæng, men prøvede at definere det nogenlunde afgrænset og lade dette forslag gælde i tilfælde, hvor folk var taget på fersk gerning. Det gør os ikke mindre modstandere af det, men jeg bliver alligevel nødt til at tilbagekalde den rosende bemærkning fra første behandling, for det, hr. Glistrup har sagt her i dag, med de konkrete eksempler han har nævnt med navns nævnelse, betyder, at man laver det i flæng, det betyder, at man ikke engang laver summarisk retspleje, men uden nogen form for retsprøvelse en dødsstraf. Ikke et eneste af de konkrete eksempler, hr. Glistrup har nævnt, opfylder den betingelse, han selv ellers har stået og talt om på møder rundt omkring, at folk skulle være taget på fersk gerning.

Hvis de konkrete eksempler, hr. Glistrup her har nævnt i tilslutning til sin temmelig forkvaklede måde at søge at løse nogle problemer på, skal stå som eksemplerne, betyder det rent faktisk, at hr. Glistrup og forslagsstillerne med dette forslag vil tillade, at der gennemføres dødsstraf uden retsprøvelse for folk, der bare er hængt ud af Springerpressen, for folk, som politiet har nogle sigtelser imod, men sigtelser, som ikke er prøvet, og uden at der er nogen form for almindelig rettergang. Det gør altså, at den lille bitte bitte pæne omtale af dette forslag, som jeg kom med ved første behandling, fordi jeg troede på bemærkningerne dengang, end ikke gælder.

Glistrup (FP):

Hvis man ikke skulle have hørt det, vil jeg da lige gentage til belysning af hr. Wilhjelm indlæg, at de tre eksempler, jeg nævnte, var Andreas Baader, Ulrike Meinhof og Gudrun Ennslin. Hvis vi havde haft mennesker af den art siddende i danske fængsler, havde vi været udsat for ting som det, der skete med flyvemaskinen, der landede i Mogadiscio, som det, der skete i den vesttyske ambassade i Stockholm, og lignende udfrielsesaktioner, og det er lige præcis den slags ting, man med dette forslag ønsker at forskåne det danske samfund og den danske befolkning for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 17 stemte for, 116 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m.

(Lovforslag nr. L 180. Fremsat 26/1 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Johan Nielsen (S):

Efter denne alvorlige debat og afstemningen tror jeg, at jeg forstår, hvordan den havebrugskonsulent har følt sig til mode, som hin mindeværdige 9. april fik ordet for at holde et foredrag om emnet: »Hvorfor er vore rødbeder for blege?«

Det forslag, som jeg skal her have den ære at anbefale til vedtagelse, er forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m. Det er et lovforslag med meget lidt sprængstof. Det består af to afsnit, og det første indeholder et forslag om ændring af de gældende bestemmelser om tilskud til præsteembedernes fællesfond. Det er faktisk en regulering. Den gældende bestemmelse begrænser tilskuddet til 400.000 kr. om året. Den er, så vidt jeg husker, 32 år gammel, så det er vel på tide, at beløbet bliver reguleret. Det skal være til gavn for de sogne, som har